

ἀπειρία μᾶς ὑπηγόρευσαν, ἐξεδώκαμεν τὴν ἔγκλειστον ὀριστικὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Διὰ τὰ κρίνωμεν κατὰ πλήρη πεποίθησιν περὶ τοῦ δικαίου καὶ διὰ τὰ ἐκπληρώσωμεν τὰ καθήκοντά μας ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν, ἐδέησε νὰ βραδύνωμεν ἄχρι τοῦδε. Ἐξαιτούμεθα διὰ τοῦτο τὴν συγγνώμην τῆς Υ. Ε. καὶ ὑποσημειούμεθα μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Αἰγίνῃ 24 Ὀκτωβρίου 1828

Ἡ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἐπτὰ ἀποφάσεων
τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς
Ἀ. Μεταξᾶς
Ν. Σπηλιάδης
Χ. Αἰνιᾶν

32α*

Ἀριθ. 1

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5694 διατάγματος τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον καταχωρίζεται αὐτολεξεῖ:

»Θεωρῶν ὅτι ἡ ἐξέτασις καὶ ἀπόφασις τῆς ἐκ τῶν λειῶν ὑποθέσεως ἀνάγονται εἰς τὴν Ἀνωτάτην Διοίκησιν καὶ ὅτι αἱ ὑποθέσεις αὗται κανονίζονται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἄμεσον ἐνέργειάν της·

»Θεωρῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συστήσασα τὴν Προσωρ. Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν διετήρησεν ἡ ἰδία τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀποδοκιμάζῃ τὴν κρίσιν τῆς ρηθείσης Ἐπιτροπῆς κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς αὐτὴν ἀναφορᾶς τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

»Θεωρῶν ὅτι ἐπτὰ ἀποφάσεις τῆς ρηθείσης Ἐπιτροπῆς, ἡ περὶ τῶν ὁποίων ἔκθεσις ἐπισυνάπτεται, δὲν ἐνεκρίθησαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία, ἂν καὶ ἐπιστηριζομένη εἰς τὰ παραδεχθέντα καὶ συνήθη εἰς πολλὰς Ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης, ἡδύνατο νὰ κρίνῃ ὀριστικῶς, κατὰ τὰς ἀναφορὰς τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, τὰς ρηθείσας ἀνωτέρω ἐπτὰ ἀποφάσεις, ἐπροτίμησε μολοντοῦτο νὰ διορίσῃ εἰς ἐπεξέτασιν αὐτῶν πέντε ἐπιτρόπους ἐκ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι καὶ ἄλλων ἐμπειροτέρων περὶ τὰ τοιαῦτα·

»Ἐπιθυμῶν αἱ ἐπτὰ αὗται ὑποθέσεις νὰ κριθῶσιν ἀποφασιστικῶς μ' ὅλην τὴν ἀμεροληψίαν καὶ κατὰ τοὺς νομικωτέρους τύπους·

Διατάττει τὰ ἀκόλουθα:

»Α'. Συσταίνεται Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ τρία μέλη τοῦ Πανελληνίου·

»Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει δώσῃ ὀριστικὴν ψήφον εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπτὰ ἀποφάσεις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς·

»Β'. Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης διορίζονται οἱ Κύριοι

Ἀνδρέας Μεταξᾶς
Νικόλαος Σπηλιάδης, καὶ
Χριστόδουλος Αἰνιᾶν

»Γ'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει παραδώσει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἀφορῶντα τὰς ὑποθέσεις ταύτας, καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν Ἐπιτρόπων Ἀναθεωρητῶν.

»Ἀνατίθενται εἰς τὸν κύριον Ἰωάννην Γιαννετᾶν τὰ καθήκοντα τοῦ Εἰσηγητοῦ (Rapporteur) παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ·.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 20 Αὐγούστου 1828

Συνελθόντες εἰς ἓν καὶ ἀκούσαντες προφορικῶς τοὺς λόγους τοῦ εἰσηγητοῦ περὶ τῆς σαρδηνικῆς βρικογολέτας ἢ «Αἰμιλία», ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Ἀντ. Κοπέλλον, καὶ τοῦ φορτίου αὐτῆς·

* ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 144, ἀπόφ. 46/8 Ἰουν. 1828.

Παραλαβόντες ἀπὸ τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα.

Ἀναγνώσαντες:

Α'. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 319 ἀπόφασιν τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις ἀπολύει μὲν τὴν «Αἰμιλίαν» καὶ τὸ φορτίον διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἀποδείξιν ἀποχρῶσαν παραβιάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐπιφέρει καὶ τοὺς ἀποχρῶντας λόγους τῆς μὴ παραβιάσεως.

Β'. Τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις καταδικάζει τὴν «Αἰμιλίαν» καὶ τὸ φορτίον ὡς λείαν νόμιμον ἐπὶ παραβιάσει τοῦ ἀποκλεισμοῦ, καὶ τὸ παράρτημα διὰ τοῦ ὁποῖου παρεμφαίνει τὸ δυσἀποδείκτον τῆς οὐδετέρας ιδιοκτησίας.

Γ'. Τὰ ἔγγραφα ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν γνωμοδότησιν καὶ εἰς τὸ παράρτημα τῆς Ἀναθεωρητικῆς, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς.

Θεωρήσαντες:

α'. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἀποκλειστοῦ Πινότη, τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει ὅτι, περιπλέων τὴν 2 Μαΐου τὰ παράλια τῆς Μοθώνης εἰς ἀπόστασιν μιλίων δύο καὶ ἡμίσεος εἰς τὰς ἑπτὰ ὥρας τῆς νυκτὸς διευθύνθη πρὸς τὴν ξηρὰν ἀναμέσον Νεοκάστρου καὶ Μοθώνης· εἰς δὲ τὰς ὀκτὼ ὥρας πλησιάσας πρὸς τὴν γῆν, εἶδε τὴν «Αἰμιλίαν» κατευθυνομένην μὲ πρυνήσιον ἄνεμον πρὸς τὴν Μοθώνην, ἔδραμε κατ' αὐτῆς, καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ καὶ τρία τέταρτα τὴν συνέλαβεν ἕως βολῆς κανονίου ἀπέχουσαν τῆς Μοθώνης.

β'. Τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἀντιναύαρχου Σαχτούρη πρὸς τὸ Γ. Φροντιστήριον περὶ τῆς κατασχεθείσης «Αἰμιλίας».

γ'. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίαρχου Ἀ. Κοπέλλου, τὸ ὁποῖον διαλαμβάνει, ὅτι, δύοντος τοῦ ἡλίου τὴν 2 Μαΐου εὐρέθη ὀλίγον μακρὰν τῶν Στροφάδων· ὅτι ἔπλευσε τὴν νύκτα κατὰ θρασκιοζέφυρον ἄνεμον, ἐκτυλίξας καὶ τὰ βοηθητικὰ πανία (*coltelazzi e scobamare*) πρὸς τὰς Σαπιέντζας· ὅτι πλεύσας ἕως εἰς τὰς τρεῖς ὥρας ἀντιμεσημβρινὰς εὐρέθη πλησίον γῆς ἀγνώστον· ὅτι εὐθὺς κατεύθυνε τὴν πρῶραν του κατ' εὐθείαν πρυνήσιαν διεύθυνσιν κατὰ νοτιότερον εὐρόνοτον, καὶ εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας εὐρέθη πλησίον τοῦ ἑλληνικοῦ βρικίου.

δ'. Τὰς ὁμολογίας καὶ τὰς μαρτυρίας τοῦ πλοίαρχου, τοῦ ἀντεμπόρου Ἰωάννου Ράφου καὶ τῶν τριῶν ναυτῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἀναιροῦν ὅτι συνελήφθησαν ἕως βολῆς κανονίου ἀπὸ τῆς Μοθώνης, λέγοντες, ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ γνωρίσουν τὴν ἀπόστασιν ἐξ αἰτίας τοῦ σκότους.

Θεωρήσαντες ὅλα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουσι τὴν «Αἰμιλίαν» καὶ τὸ φορτίον τῆς, τὰς ἐγγράφους ἀπολογίας καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ Κοπέλλου ἔκθεσιν, τὴν δοθεῖσαν διὰ τοῦ Γαλλικοῦ Πράκτορος πρὸς τὴν Ἀναθεωρητικὴν Ἐπιτροπὴν.

Θεωροῦντες τὸ ἀντιφατικὸν τῶν ἀφορῶντων τὸ φορτίον τῆς «Αἰμιλίας» ἐγγράφων ὡς πρὸς ἄλληλα καὶ ὡς πρὸς τοὺς λόγους τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ Ράφου, τὸ ἄτακτον, τὸ ἐλλιπές, τὸ ἀσαφές καὶ τὸ ἀνακόλουθον αὐτῶν καὶ ὅτι διὰ τοῦτο δὲν ἀποδείχνεται τὸ οὐδέτερον τῆς ιδιοκτησίας, ἀλλ' ἐξεναντίας τὸ ἐπιλήψιμον καὶ τῶν τρόπων καὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν λόγων τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν «Αἰμιλίαν» καὶ εἰς τὸ φορτίον τῆς, καὶ μάλιστα εἰς καιρὸν πολέμου, ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ φυλάσσεται ἀκριβῶς ἡ ὀφειλομένη τάξις εἰς πλήρη ἀπόδειξιν τῆς οὐδετερότητος.

Θεωροῦντες ὅτι δὲν ὑπάρχει ναυλοσυμφωνητικόν, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὸ γνήσιον τῆς ιδιοκτησίας· ὅτι ἡ φορτωτικὴ φανερώνει τὸ φορτίον διὰ λογαριασμὸν ὑπηκόων Σάρδων ἀπολύτως, καὶ ὅτι ὁ ναῦλος θὰ πληρωθῇ κατὰ τὴν συμφωνίαν, ἐνῶ δὲν φαίνεται καμμία ἄλλη συμφωνία περὶ τούτου· ὅτι ὁ Ἰωάννης Ράφος, ὁ διορισθεὶς ἐπὶ τοῦ φορτίου ἀπὸ τὸν εἰς Γένουαν Φ. Καζαρέτον, δὲν φυλάττει τὰς ὁδηγίας τούτου, καὶ ἀφοῦ ἐπώλησε τὸ προλαβὸν φορτίον εἰς Ἀγίαν Μαύραν καὶ Πρέβεζαν δὲν ἀπέρχεται εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κατὰ τὰς ὁδηγίας του, νὰ λάβῃ τὸ φορτίον του, ἀλλ' ἐπιστρέφει εἰς Ἀγκόνα, ὅπου δὲν διορίζει ὁ ἴδιος τὸν Ἰωάννην Καζαρέτον, αὐτάδελφον τοῦ εἰς Γένουαν Καζαρέτου, καὶ ἀντ' αὐτοῦ τὸν διορίζει ὁ πλοίαρχος ν' ἀγοράσῃ τὸ φορτίον. Ὁ δὲ Ράφος, μολονότι ἔχει τὸ δίκαιον νὰ πραγματεύεται τὰ κεφάλαια, κατὰ τὰς ὁδηγίας του, δὲν ἐνεργεῖ· ὅτι εἰς τὸ ἔντιμον ὁ Ἰ. Καζαρέτος λέγει τὸ φορτίον διὰ λογαριασμὸν καὶ κίνδυνον τοῦ Κοπέλλου, ἐνῶ ὁ Φ. Καζαρέτος εἰς τὰς ὁδηγίας του λέγει τὸ φορτίον διὰ λογαριασμὸν ἐξ ἡμισείας μὲ τὸν Ράφον, ὁ δὲ Κοπέλλος καὶ ὁ Ράφος λέγουν ὅτι δὲν ἐνέχονται εἰς αὐτό· ὅτι ὁ Ἰωάννης Καζαρέτος, ὁμολογῶν εἰς τὸ ἔντιμον τὸ

φορτίον διὰ λογαριασμόν τοῦ Κοπέλλου, εἰς τὴν φορτωτικὴν τὸ λέγει διὰ λογαριασμόν ὑπηκόων Σάρδων καὶ εἰς παράδοσιν ὄχι τοῦ Κοπέλλου, ὅστις διώρισε τὴν ἀγορὰν του καὶ φαίνεται ὁ κύριος, ἀλλὰ τοῦ Ράφου, ὁ ὁποῖος οὔτε διώρισε τὴν ἀγορὰν οὔτε ἐφάνη κύριος τοῦ φορτίου εἰς Ἀγκόνα.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς τὸν προλαβοῦντα πλοῦν, τὸν ὁποῖον ἐπεχείρησεν ἀπὸ Γένουαν εἰς Ἀγίαν Μαύραν, ἀντὶ νὰ πωλήσῃ εἰς ταύτην τὴν νῆσον τὸ φορτίον του ὅλον, ἀπῆλθεν εἰς Πρέβεζαν καὶ ἐπώλησε τὸ ἐπίλοιπον, καὶ συνάγοντες, ὅτι κατ' οἰκονομίαν διευθύνθη εἰς Ἀγίαν Μαύραν καὶ ὅτι κατ' οἰκονομίαν ἐφύλαξε τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ εἰς τὸν δεύτερον πλοῦν καὶ διευθύνθη εἰς Κύθηραν, διὰ ν' ἀπέλθῃ εἰς τ' ἀποκλεισμένα φρούρια, καθὼς καὶ τὸ ἀπέδειξε πλεύσας κατ' εὐθείαν ἐκεῖ, ὅπου δὲν ἦτον ὁ δρόμος του καὶ ὅπου δὲν εἶχεν ἀφορμὴν νὰ πλεύσῃ, ἐὰν ἐφύλαττε τὴν πρὸς τὴν Κύθηραν διεύθυνσιν,

Θεωροῦντες ὅτι εἰς Κύθηραν δὲν ὑπῆρχε πείνα καὶ ὅτι οἱ ἐγκάτοικοι εἰς καιρὸν ἀνάγκης προμηθεύονται τὰς τροφὰς ἀπὸ τὴν Ἰόνιον Κυβέρνησιν εἰς προσδιωρισμένας τιμὰς καὶ συνάγοντες ὅτι ὁ Κόπελλος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κυθήρας ὠδηγεῖτο ἀπὸ τὸ συμφέρον του εἰς τὰ ἀποκλεισμένα φρούρια, ὅπου ὑπῆρχε πείνα,

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κατασχετοῦ εἶναι γεγραμμένον μὲ τὴν ἐνοῦσαν ἀκρίβειαν,

Θεωροῦντες ὅτι εἰς ἐκεῖνο τοῦ Κοπέλλου δὲν εἶναι φυλαγμένοι οἱ παραδεδεγμένοι κανόνες τῆς ναυτικῆς καὶ ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ συνάγεται ἡ κατὰ συνείδησιν εὐθυδρομία του πρὸς τὴν Μοθώνην,

Θεωροῦντες ὅτι τὸ προφασίζεσθαι ἄγνοιαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ δὲν ἀναιρεῖ τὴν παραβίασιν αὐτοῦ· ὅτι τοιαύτη ἄγνοια δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑποτεθῇ, ἐπειδὴ ὁ ἀποκλεισμός ὑπῆρχε πραγματικῶς ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον καὶ ὁ Κοπέλλος δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν ἀγνοῇ, ἀφοῦ εἰς τὰς 3/15 Μαρτίου εὐρέθη εἰς Ἀγίαν Μαύραν καὶ εἰς τὰς 23 Μαρτίου/4 Ἀπριλίου εὐρέθη εἰς Πρέβεζαν· καὶ ὅτι τὸ νὰ λέγῃ ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὸν ἀποκλεισμόν εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν ἔλεγεν ὅτι, ἂν τὸν ἐγνώριζε, δὲν θὰ ἐπλησίαζεν εἰς τ' ἀποκλεισμένα μέρη, καὶ τότε ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος ὅτι εὐρέθη ἐντὸς τῆς ὀριστικῆς γραμμῆς καὶ ἐβίασε τὸν ἀποκλεισμόν,

Θεωροῦντες ὅτι ὁ Κοπέλλος ὡς γνωρίζων τὰ τῆς ναυτικῆς καὶ φυλάττων τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν εἰς τὸν ἀπὸ Ἀγκόνα πλοῦν του καὶ ἔχων πυξίδα καὶ χάρταν καὶ κρατῶν ἡμερολόγιον, ἀφοῦ εὐρέθη τὸ ἐσπέρας εἰς τὰς Στροφάδας, καὶ ἐπλευσεν ὅλην τὴν νύκτα πρὸς τὴν ὁποίαν ἔλαβε διεύθυνσιν ἤξευρε βέβαια ποῦ διευθύνετο καὶ μολοντοῦτο λέγει, ὅτι εὐρέθη εἰς γῆν ἄγνωστον,

Θεωροῦντες ὅτι κατὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας ἐκ τῶν Στροφάδων διεύθυνσιν τοῦ πλοίου του, ἐὰν διευθύνετο πρὸς τὴν Κύθηραν, ἔπρεπε νὰ πλεύσῃ πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὰς Σαπιέντζας, καὶ νὰ μὴ διευθυνθῇ πρὸς τὴν ἄγνωστον λεγομένην γῆν καὶ νὰ μὴν ἐκτυλίξῃ καὶ βοηθητικὰ ταχυπλοῖας πανία, μάλιστα εἰς καιρὸν νυκτός. Ἐπρεπε νὰ μὴ βιάζεται διὰ νὰ φθάσῃ τὸ γληγορώτερον εἰς τὴν ἄγνωστον ταύτην γῆν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ προφυλάττεται καὶ ν' ἀπομακρύνεται, καὶ ἔπρεπε νὰ πλέῃ μὲ ὀλίγα πανία καὶ νὰ συστέλλῃ τὸν δρόμον του τὴν νύκτα, ἐνῷ ἐπλεεν εἰς μέρη τὰ ὁποῖα, ὡς ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, δὲν ἐγνώριζε, διότι δὲν ἐπλευσεν ἄλλοτε, ὡς λέγει, ἐκεῖ καὶ εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἐβιάσθη ἀπὸ καμμίαν ἀνάγκην νὰ πλησιάσῃ τόσον, ὥστε ἐσυλλήφθῃ ἕως βολῆς κανονίου ἀπὸ τῆς Μοθώνης,

Θεωροῦντες ὅτι τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀπολογία τοῦ Κοπέλλου τῶν νομικῶν χωρία δὲν τὸν βοηθοῦσι τίποτε,

Θεωροῦντες ὅτι ὁ Κοπέλλος ἐπειδὴ ἐπλεεν ἐν καιρῷ νυκτός διευθυνθεὶς πρὸς τὴν ξηράν, ἐπειδὴ ἐπλεε μὲ προυμνήσιον ἄνεμον ἐκτυλίξας καὶ βοηθητικὰ ταχυπλοῖας πανία καὶ ἐπειδὴ ἐσυλλήφθῃ ἀπέχων τῆς Μοθώνης ἕως βολῆς κανονίου, παρεβίασε τὸν ἀποκλεισμόν,

Ἀποφασίζομεν :

Ἡ σαρδικὴ βρικογολέτα ἢ «Αἰμιλία», διοικουμένη ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Ἀ. Κοπέλλον, μὲ τὴν ἀποσκευὴν καὶ ὅλον τὸ φορτίον της καταδικάζεται εἰς δήμευσιν ὡς λεία νόμιμος.

Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ τὴν εἰκοστὴν τρίτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀ. Μεταξᾶς

Ν. Σπηλιάδης

Χ. Αἰνιὰν

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούπης

Ἀριθ. 7513

Ἐπικυροῦται

Ἐν Πόρῳ τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1828

Ὁ Κυβερνήτης

I. A. Καποδίστριας

33*

Ἀριθ. 5

Πρὸς τὴν Ἀντὶ Θαλασσίῳ Δικαστηρίῳ Ἐπιτροπὴν

Ἐκ διαταγῆς τοῦ Μοιράρχου τῆς ἐθνικῆς κροβέττας ἡ «Υδρα» κύριον Γεώργιον Σαχίνην μᾶς ἐδιτάξε νὰ ἐκπλέωμεν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ ἕως κάτω τῶν Ἀνατολικῶν Σποράδων καὶ ὅσα πλοῖα ἐμπορικὰ ὑπ' οὐδετέρας σημαίας ἠθέλαμεν ἀπαντήσῃ φορτωμένα ἀπὸ εἶδη τροφίμα δια Κωνσταντινούπολιν διευθυνόμενα νὰ τὰ συλλαμβάνῃ καὶ πέμπῃ εἰς τὴν προσωρινὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως εἰς Αἴγινα, ὡς διαλαμβάνει ἡ διαταγὴ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 187. Λοιπὸν ἀπέναντι τῆς νήσου Ἰκαρίας πρὸς τὸ ἐσπέρας ἀπηντήσαμεν τὸ πλοῖον βρικόιον ὀνομαζόμενον «Angioletto», διοικούμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κυρίου Stefano Gabaro μὲ σημαίαν αὐστριακὴν, προερχόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν λείπον 13 ἡμέρας καὶ διευθυνόμενον διὰ Κωνσταντινούπολιν. Τὸ φορτίον τοῦ κριθάρι ἀρδέμπια 1679, ρύζι ἀρδέμπια 150, ὡς διαλαμβάνουν τὰ χαρτιά του, μαριφέστο, κοντράτο καὶ λοιπά, τὰ ὅποια ἰδοὺ ἔσωθεν σᾶς περικλείομεν. Ἐξέταξιν καμμίαν δὲν τοῦ ἐκάμαμεν περὶ ἰδιοκτησίας καρίκου κ.λπ. Κατὰ τὴν διαταγὴν λοιπὸν τοῦ Μοιράρχου ἰδοὺ σᾶς διευθύνομεν τὸ ἄνωθεν πλοῖον μὲ ὀκτὼ ἀπὸ τοὺς ναύτας τοῦ πληρώματός μας συνδροφευμένον. Ἀπὸ τοὺς ναύτας τοῦ ρηθέντος βρικόιου ἐβαστάξαμεν τέσσερους εἰς τὸ πλοῖόν μας, τοὺς ὁποίους θέλει διευθύνομεν δι' αὐτοῦ μὲ πρώτην εὐκαιρίαν. Μὲ βίαν σᾶς ἀναφερόμεθα ἔχοντας καὶ ἄλλα πλοῖα νὰ διευθυνθῶμεν νὰ ἐξετάζωμεν.

Ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ πολεμικοῦ βρικόιου ὁ «Λεωνίδης»

Τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 1828

εἰς τὰ πανία ἀπέναντι τῆς νήσου Ἰκαρίας

Ὁ πλοίαρχος

Ἰωάννης Νικολάου Ἀποστόλη

34**

Ἔτος 1828, εἴκοσι ὀκτὼ, Νοεμβρίου 18, δεκάτῃ ὀγδόῃ, ἐν Αἰγίνῃ, ἐνεφανίσθησαν προσωπικῶς οἱ κύριοι Νικόλαος Ἐμμανουήλ Κάπου, Ἰωάννης Ἀνδριτζόπουλος, Πετσιῶται, ἀγνώριστοι εἰς ἐμὲ καὶ καλῶς γνωρισμένοι ἀπὸ τοὺς παρόντας εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ ὑποφαινομένους μάρτυρας, τοὺς ὁποίους ἐγὼ γνωρίζω, οἵτινες θέλοντες νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ ταύτης τῆς νήσου διὰ τὴν πατρίδα των διὰ ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἔχοντες διαφορὰν ἐνταῦθα παρησιασμένην εἰς τὴν Ἀντὶ Θαλασσίῳ Δικαστηρίῳ Ἐπιτροπὴν μετὰ τοῦ καπετὰν Γεωργίου Μαλοκίνη ἐκλέγουσι καὶ ἀποκαθιστῶσιν ἀντιπρόσωπόν των καὶ ἐπίτροπον ἕως τὴν ἐπιστροφὴν των ἐνταῦθα, τὸν ἐδῶ παρόντα καὶ δεχθέντα κύριον Ἰωάννην Μαλοκίνη, ὅστις εἰς κάθε ἀναζήτησιν τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῷ μεταξὺ ἕως τῆς προσωπικῆς των ἐμφανίσεως νὰ γνωρίζεται ὡς ἴδιον αὐτῶν πρόσωπον καὶ νὰ ἐνεργῇ καθ' ὅσον ἀποβλέπει τὴν ὑπόθεσιν των ταύτην τὰ δέοντα, τὰ ὅποια ἀπεκδέχονται καὶ στέργουν ὡς αὐτοπροσώπως ἐνεργούμενα ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους καὶ εἰς ἔνδειξιν τῆς αὐτοπροαιρέτου πράξεώς των ταύτης ἰδιοχείρως ὑπογράφονται. Ἡ πρᾶξις αὕτη κατεστρώθη εἰς τὸ γραφεῖόν μου κείμενον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ἀπέναντι τοῦ Τελωνείου, ἀνεγνώσθη ἐνώπιον αὐτῶν καὶ τῶν μαρτύρων, οἵτινες ἰδιοχείρως προσυπέγραψαν εἰς πίστωσιν.

Νικόλαος Ἐμ. Κάπου βεβαιῶ,

Ἰωάννης Μαλοκίνη δέχομαι,

Ἰωάννης Ἀνδριτζόπουλος βεβαιῶ

Ἀναστάσιος Σιγαλὸς παρὼν καὶ γνωρίζων αὐτοὺς καλῶς μαρτυρῶ

Γκίκας Ἰωάννου Γκίκα Ὑδραῖος ὁμοίως

* ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 16.

** ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 14.

